

Εις μνημόσυνον...

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Λόγοι ευγνωμοσύνης και σεβασμού μας επιβάλλουν να σημειώσουμε μερικές σκέψεις για τον αείμνηστο **Γέροντα π. Γεώργιο Καψάνη**. Έφυγε από τον μάταιο αυτό κόσμο τα ξημερώματα της Πεντηκοστής καθότι ήταν δοχείο της Παναγίας Τριάδος. Αναδείχθηκε κανόνας πίστεως και αρετής. Τα χαρίσματα και τις ικανότητες με τα οποία τον προίκισε ο Θεός τα καλλιέργησε και τα αντιπροσέφερε στο Δωρεοδότη Θεό.

Φλεγόμενος από τον Θείο έρωτα και την επιθυμία της πλήρους και τελείας εφαρμογής των εντολών του Θεού, άφησε τα πανεπιστημιακά καθηγητικά έδρανα και, αφού ντύθηκε το Αγγελικό Μοναχικό Σχήμα, αναδείχθηκε καθηγητής του Μοναχισμού μιμούμενος τους Μεγάλους Πατέρες και Ασκητές. Με την προσευχή, την άσκηση, την υπακοή και κυρίως την ταπείνωση πέτυχε την κάθαρση της ψυχής και του νου.

Ως άλλος Μέγας Βασίλειος, εντρύφησε στις Άγιες Γραφές γενόμενος θεοφώτιστος και Πνευματοκίνητος.

Βαθύς θεολόγος, γνήσιος και αυθεντικός. Αποστολικός, πατερικός, νηπτικός, παραδοσιακός. Βάδισε στα χνάρια των Αγίων Πατέρων. Παρέλαβε με φόβο Θεού την παρακαταθήκη και την διεφύλαξε με ευλάβεια ως κόρην οφθαλμού. Στάθηκε με σεβασμό προς τα δόγματα και τους κανόνες της Ορθοδοξίας μας. Θαύμασε και

μιμήθηκε τους αγώνες των μαρτύρων, οσίων ασκητών, υπερασπιστών και ομολογητών της πίστεώς μας.

Ο λόγος του θεολογικός, δογματικός, χριστοκεντρικός, σωτηριολογικός, πατερικός, καθαρός, ορθόδοξος χωρίς συμβιβασμούς, καινοτομίες, σοφιστικές τάσεις και ορθολογιστικές ερμηνείες. Αγωνιστής και υπερασπιστής της Ορθοδοξίας, κυματοθραύστης των Οικουμενιστών, νεορθοδόξων, μεταπατερικών και πάσης φύσεως νεωτεριστών. Με θάρρος και θεολογική ακρίβεια απάντησε σε όσους θέλησαν με «θεολογικές διατριβές» να διορθώσουν τους Πατέρες και να διευκρινίσουν δήθεν τις αλήθειες και τα δόγματα της πίστεώς μας.

Η ποιμαντική του μέριμνα και ανύστακτη φροντίδα δεν περιορίστηκε μόνο στους μοναχούς της Ιεράς Μονής του αλλά αγκάλιασε όλο τον κόσμο. Οι μαρτυρίες είναι αμέτρητες για την αγάπη και τον ενδιαφέρον που έδειχνε για κάθε άνθρωπο. Φιλόστοργος και ταπεινός, πατέρας και αδελφός για όλους. Υπήρξε μεγάλη πατερική μορφή με θεολογική πληρότητα, εκκλησιαστικό ήθος και φρόνιμα Ορθόδοξο, στύλος και εδραίωμα της Εκκλησίας. Το πλήρωμα των πιστών, κληρικοί και λαϊκοί, περίμεναν τι θα πει για κάθε θέμα ο π. Γεώργιος Καψάνης γιατί ο αείμνηστος Γέροντας έπαιρνε θέση για όλα τα θέματα και οι απόψεις του ήταν αγιοπνευματικές, πατερικές και ορθόδοξες. Θεολόγοι, φοιτητές, σπουδαστές, απλοί πιστοί στηρίζονταν στο λόγο και την παρουσία του: «Αφού το είπε ο π. Γεώργιος Καψάνης...» έτσι είναι ή «Τι λέει ο π. Γεώργιος Καψάνης γι' αυτό το θέμα;». Με το άγιο παράδειγμά του και το λόγο του ανέπαυε τις ψυχές όλων μας γιατί ήταν καρπός του Αγίου Πνεύματος.

Στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε, που κυριαρχεί η σύγχυση και ο αποπροσανατολισμός η απουσία του π. Γεωργίου Καψάνη είναι μεγάλη. Σήμερα που ο άνθρωπος έχει θεοποιήσει τη λογική, έχει αυτονομηθεί, κινείται ανθρωποκεντρικά και γι' αυτό ταλαιπωρείται, σήμερα που και στον εκκλησιαστικό χώρο δυστυχώς η αυθαιρεσία έχει πάρει ανησυχητικές διαστάσεις με συνέπεια την περιφρόνηση των Πατέρων, των κανόνων της Εκκλησίας μας και την υποτίμηση του λαού του Θεού, η έλλειψη της ενισχυτικής και καθοριστικής παρουσίας του Γέροντος θα είναι μεγάλη.

Εκείνο που μας παρηγορεί είναι η βέβαιη ελπίδα ότι από το θρόνο του Θεού ο Γέροντας θα εύχεται να μας στηρίζει και να μας καθοδηγεί ο Θεός να ζούμε και να μένουμε Ορθόδοξοι.

Δελτίο Τύπου Ένωσης Θεολόγων Ν. Πιερίας

Πηγές:alopsis.gr - hristospanagia3.blogspot.gr